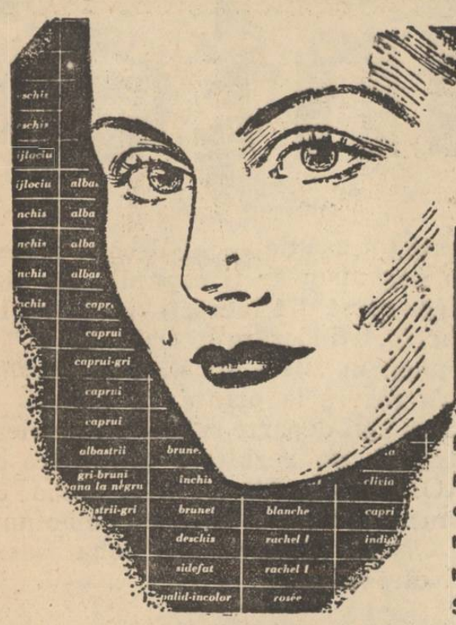

SCHERK
PARIS · NEW YORK
BERLIN

pudra Mystikum

COMPACTUL MYSTIKUM (FARD)

vă face interesantă şi captivantă fiindcă este fină ca atomul şi invizibilă. Alegeţi-vă însa pudra Mystikum şi Compactul Mystikum (Fard), care se potrivesc mai bine tenului Dvs. după tabela Scherk. În felul acesta daţi o completare armonică frumuseţii Dvs. Cereţi tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

Spuma pastel de dinţi **Ovenall** este mijlocul cel mai plăcut de curăţire a dinţilor Dv.

SPUMOASA PASTĂ DE DINŢI

ÎNVIERE

Pe Luca Oancea l-am cunoscut în anii îndepărtaţi, dinaintea războiului.

Locuia într'o mică proprietate de pe dealurile Galatei, din preajma Iaşilor. Rare ori trecea valea, care-l despărţia de oraş.

Puţini îl ştiau. Pe puţini îi mai cunoştea şi el. Vremaşii lui îl uitaseră. Tinerii n'aveau de ce să-l cate.. Un ciot în lăstăriş. Pădurile se prefac, — buturugile putrezesc. Aşa-i „legea" !

Dasem peste el, într'una din vagabondările mele. Ii încălcasem hotarul, lucru pentru care bătrânul foarte se supărase. Ne-am ciondănit un timp, — apoi ne-am împăcat... De-atunci, am rămas ca un fel de prieteni.

Ţinea la mine, pentru că ştiam să tac.

„Vorba, băietule — mi-a desluşit, odată, Luca Oancea — le-a fost dată oamenilor numai spre limpezirea necazurilor dintre ei. In alt fel, cuvântul e cuib de ceartă. Pentru că între om şi om e tot atâta deosebire ca între gând şi gând... Gându-i un fel de lumină a omului. Şi fiecare lumină îşi are puterea ei de limpezire. Tăcând, cel puţin nu desvălui nimănui cât de puţin ai văzut şi înţeles tu dintre cele ale lui... Şi, să ştii de la mine, cu nimic nu ţi-l îndusmăneşti mai mult pe om, decât cu neputinţa de a pricepe, pe deplin, cele ce sunt în el,... pe care tu i le spui aşa ori aşa, şi pe care el singur le cunoaşte în adevărul pe care le închide în inima şi în firea sa"

Aceasta a fost singura noastră „discuţie" mai cuprinsă. In altfel noima vorbelor noastre nu părea a fi alta de cât a unui fel de încredinţare, că ne găsim alături şi că vreunul dintre noi n'ar fi numai o năzărire a văzului celuilalt.

„Trece trenul...

„Şi-aseară a trecut !

Ori :

„Arde-o casă în Iaşi...

„Au mai ars şi altele !

Aşa s'au scurs ceasurile şi zilele prieteniei noastre, până într'o noapte de primăvară.

Nu-l văzusem de mult... O furtună a tinereţii îmi vântuise inima şi-mi năruise multe întruchipări deşarte. Pe Luca Oancea aproape îl uitai, o vreme. Dar, peste florile vânjosului pom al tinereţii mele vijelia trecuse. Reîntindeam braţele, despoiate de flori şi rod spre zările întâmplării, pipăind spre ele o regăsire, pe care — în zilele acele, tinere — nu înţelegeam că n'o dobândesc de nicăiri, dacă n'o închideam în mine.

Mă feriam, însă, de oameni şi de cele ale lor. Totuşi, oamenii mă chemau. Zdrenţuita mea inimă-i doria...

Şi erau zile calde, de primăvară înflorită. Se perindau nopţi de denii, în care clopotele îngânau chemări spre rosturi de care... nici o „credinţă" nu-i va aşătura pe oameni. Iar în spre seara Invierii, mă simţii atât de singur, atât de stingher, în cât m'aş fi mulţumit cu înţelegerea, cu mângâierea unui singur „om"... Pe Omul acela, însă, nu-l puteam găsi. Doar clopotele, de câteva zile, îmi spuneau că El... ar fi fost, cândva !

Atunci, mi-am reamintit de Luca Oancea. Dar mă cuprinde îndoiala... Il găsiam acasă, într'o noapte ca aceia ? Poate că, de când nu mai fusesem pe la el, mă uitase. Poate... Câţi de „poate" nu încolţesc în sufletul omului în îndoială !

Dar noaptea dă tării nebănuite. Noaptea nu ne vedem decât pe noi. In mijlocul orbului gol, ni părem a fi singura forţă. Deci, cea de nebiruit ! Şi o pornii în cotnova, orbăcăind spre dealurile Galatei...

Pe Luca Oancea l-am găsit ghemuit în jilţul lui, dintr'un colţ al cerdacului. Nu părea bucuros de ivirea mea.

— Şezi dac'ai venit !

— Poate-am căzut la timp nepotrivit ? Să mă duc...

— Fă cum vrei !

Şi mi-am luat locul obişnuit.

— Se vede că ai rămas singur — mă mai biciui, cândva, bătrânul. Şi nu ne mai vorbirăm nimic.

Clipele treceau, întregind orele...

Şi, de-odată, tremurând peste văi, minunata şi sfâşietoarea simfonie a clopotelor începu să destrame pânzele tăcerii şi ale nopţii. Intâi încet, sfielnice, câteva,... mai multe, tare,... tot mai tare, clopotele Iaşilor, sutele de clopote, a căror minunată îmbinare nu poate fi auzită de cât de pe dealurile împrejmuitoare ale părăsitei capitale moldoveneşti, cântară o neînţeleasă „osana", în vremuri lipsite de înţelegere...

— Auzi? — întrebai fără rost.

— Ce ?

— Clopotele ! — făcui ruşinat.

— Le aud de-o viaţă...

— Şi eu am să le aud o viaţă — făcui cu un fel de ciudă.

— Dar n'ai să le înţelegi ! — parc'ar fi rânjit bătrânul.

— Bag de seamă că nu prea eşti bucuros de venirea mea...

— Eu ? mă curmă Luca Oancea... Bag de seamă că ai uitat ce ţi-am spus odată.

— Nu n'am uitat.

— Atunci n'ai înţeles... Căci omul multe vede şi nu le pricepe, — multe aude şi nu le pătrunde... Ştii tu ce-i acolo, în Iaşii aceia, de pe dealuri,.. în sate, în toate oraşele, în lumea largă, peste ţări şi mări... ?

— Invierea !

— Invierea ?... Aşa-i !... Dar, a cui ?

— Sărbătoarea învierii Mântuitorului...

— Dar... a oamenilor ? A lumei aceleia multe, a miilor şi milioanelor, care moţăiesc cu-o lumânare în mână în biserică, şi care... uite-i ! îi vezi ? — arată bătrânul cu mâna în noapte... Se grăbesc, acum, spre case, unde-i aşteaptă ospăţ şi ouă roşii, cu cozonac, cu fripturi de miei fragezi şi nevinovaţi şi cu vin, cu vin mult... Se ospătează şi se bucură.. Dece ? Pentrucă cel mai mare Iubitor de oameni, singurul Iubitor de-atunci şi până astăzi, a pătimit şi S'a răstignit... Şi-a sfăşiat carnea trupului şi Şi-a sângerat sufletul Lui, mare, pentru ca ei să se poată bucura în noaptea asta şi'n toate nopţile vieţii... — şi tăcu.

Cândva, mă întrebă aspru :

— Asculţi ?

— Te-ascult — am tresărit.

— Voiesc să-ţi istorisesc ceva... Poate ţi-o fi învăţătură. Acum, că ai rămas singur, ai să mă înţelegi — poate — mai bine... Şi iarăşi amuţi pentru un timp.

Departe, peste vale, poate prin curţi de biserici, poate pe uliţele oraşului lunecau luminiţe abia zărite, ca nişte mişcători licurici...

— Ascultă ! — reîncepu bătrânul. Odată, ca şi dumneata, ca mulţi, ca toţi oamenii, năzuisem să-mi fac un cămin, în care să-mi durez o viaţă după înţelegerea mea, după întocmirea sufletului meu... Dar, pe vremea aceia, eu îmi păream tare înţelept. Am căutat mult şi mult m'am socotit. Iar când mi s'a părut mie a fi găsit, ceia ce-mi trebuia, am adus-o aici, aşa după cum spune „legea" : cu forme, cu beteală şi cu lăutari. Ţinea ea să se facă aşa, şi aşa am lăsat să se facă... Să nu mi-o sperii de la început.

Cu vremea am desbărat-o de multe, dar şi de multe n'am putut-o desbăra...

„De ce să facem asta, Nataliţo ?

„Dacă aşa face lumea !

„Dar lumea, femeie...

„Lumea-nelumea,... eu nu ştiu. Doar nu trăim în codri... Doar nu-s păgână...

Toate au mers astfel, până la un Paşte. Intrasem în Săptămâna patemilor, iar nevastă-mea intrase într'un strasnic neastâmpăr: grijea, scutura, văruia... după cum ştia ea că face lumea. Iar când i se păru ei a fi gata cu toate, se aşeză, chiar aici, alăturea de mine şi-mi spuse foarte bucuroasă:

„De-acum nu mi-au rămas de cât cozonacii şi ouăle...

„De ce ? — o întrebai zâmbind.

„Pentru Paşti — şi mă privi nedumerită : Nu cumva n'ai fi voind să facem ?

„Uite ce-i, Nataliţo dragă. După socotinţa mea, găsesc că acesta-i un lucru tare păgânesc... Paştile, nevastă, nu sunt o sărbătoare a burţii, ci a reculegerii. Peste sărbătorile acestea pluteşte o sfinţenie de tristă regăsire a omului cu sine...

„Apoi dumneata — şi vroi să se scoale, amărâtă.

„Stai ! — am rugat-o. De ce te mânii ?

„Dacă zici că nici de Paşti...

„Eu ? — făcui amărât. Nu zic nimic. Şi luai o hotărâre: Facă-se voia ta ! — pentru că înţelesesem multe din cele ce nu putusem pătrunde până atunci.

„Şi... Invierea o facem la mama !

„Am zis !... Ţi se va face voia ! In noaptea Invierii, m'a silit întâi la biserică. Am ascultat slujbele toate, toate.

„...Şi celor din morminte viaţă dăruind ! — cântară preoţii psalţii, corul... Şi, am aprins lumina.

Apoi ne-am îndreptat spre casa părinţilor ei. Să facem „Invierea !

„Hristos a înviat ! — răsună casa plină de oaspeţi. Iar după aceia sufletul meu s'a luminat. Inviase în mine un om, pe care nu-l prea cunoscusem până atunci.

Am ieşit afară. Era o noapte senină. In văzduh pulsau florii vieţii în prefacere... Şi am pornit undeva, după ceva,... poate numai după mine, pân'am ajuns aici.

— Şi ? — îl întrebai, văzându-l că tace.

— Ce mai vrei ? Nu vezi ? Trăiesc... Dar în nopţile acestea, ale Invierii, mă gândesc la multe... Mai ales mă gândesc la aceia că toate clopotele acestea nu trezesc, de două mii de ani, nimic în sufletul omenesc... I-ai văzut: se bucură, ciocnesc ouă şi ciocnesc pahare, îşi spuse unul altuia... „bucuria cea mare"... Care ?... Că a înviat... Cine ?... Iubirea, înţelepciunea, iertarea, pentru care s'a jertfit El ?... Aşi !... Mâne se vor sfăşia iarăşi, se vor duşmăni, se vor uri şi se vor răpune din nou, la fel, ca totdeauna...

Oamenii nu înţeleg ce să învie, ce trebuie să învie din El !

EUG. BOUREANUL

TĂGADA

Chemat de tainice Destine,
Prin noapte Te-am urmat pre Tine:
Voiam în patimile Tale
Să mă împărtăşesc cu Tine,
din cupa Ta, de chin şi jale !...
Şi'n pământeasca mea tăgadă,
Voiam ca ochii mei să vadă,
Minunea sufletului meu :
De eşti Tu om şi Dumnezeu!

Dar când de sus, de pe Cetate,
Cu glas de trâmbiţe, în noapte,
Cocoşi de trei ori mi-au cântat,
Am plâns adânc şi-am suspinat
De spaima morţii sguduit :
Că, Doamne, Te-am tăgăduit !
Şi sufletu-mi cutremurat
Strigă : e El ! e El ! Adevărat !

I. BUZDUGAN

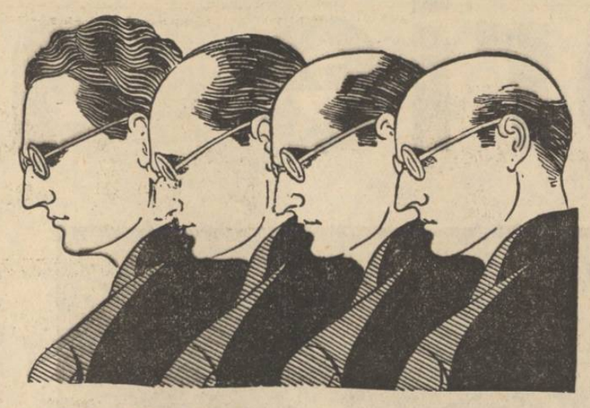

CADE UN FIR...
CADE ALTUL...
ŞI AŞA SE DUCE PĂRUL...

Dacă nu-l opreşti la timp, te trezeşti chel de-abinelea din simplă neglijenţă. Aşa dar, nici o întârziere, cât mai este timp. In fie care dimineaţă, o fricţiune cu PETROLE HAHN care opreşte căderea părului, suprimă mătreaţa şi vă asigură întreţinerea şi frumuseţea coafurei. De o jumătate de veac, calităţile înviorătoare ale PETROLE-ului HAHN au fost recunoscute nu numai de public, dar şi de medici care-l întrebuinţează şi-l recomandă cu succes.

PETROLE HAHN

MIROS PLACUT PRODUS ORIGINAL FRANCEZ

Am scăpat în sfârşit de dureri...

un bolnav scrie următoarea scrisoare: „Mă simt admirabil, durerile de stomac au dispărut, ceeace se datorează excelentului Dvs. preparat Gastro D, medicament ce-l recomand tuturor bolnavilor de stomac, fiindcă pe mine m'a scăpat de dureri cumplite, de ani de zile. Vă autoriz a publica prezenta scrisoare, pentru a veni în ajutorul celor cari suferă de aceeaşi boală.

Cu toată stima, Bogdan Ştefan, Cluj, Str. Cirdas 7".

Cereţi Gastro D la toate farmaciile şi drogheriile, sau la Farmacia „Thoiss", din Bucureşti, Calea Victoriei 124, prin ramburs de lei 135.

Este recomandat şi de medici. 26

DE PAŞTI

„Caeli enarrant gloriam Dei"

Sâmbăta, târziu... vifor de fluturi se'ntuneca printr'un câmp de in, ca tăcerea plecărilor din oraşul ovreiesc, cu cimitire şi vânt.

Vitele, negre şi roşii, treceau prin ape tremurate lin, şi Maria Magdalena şi cealaltă Marie au venit la mormânt.

Se-auzeau fuga muşcând în iarbă şerpi ce miroseau a sicriu de lemn şi otravă. Iar ele păreau semne căzute din stele, când îngerul Domnului prăvălise, vuind, piatra luminilor grele — pentru cele ce veneau bocind.

Ingerul, flacără ce străbate amurgul, ca lumina fugară de zăpadă, păzea să dea veste de primăvară: Iubire, Dreptate.

Cu frică şi bucurie mare, femeile au vestit, apoi, fraţilor Lui, să meargă'n Galileea, să vadă, singură stea, pe Fiul Omului.

Prin revărsatul zorilor, din opaiţe, din flori rupte de ploi, din clopote de pretutindeni — pentru noi, zarea s'a'nchegat, crucea strigând: Hristos a înviat !

IOAN GEORGESCU

DE PAŞTI

Sub ultimele raze ale asfinţitului, clipoceşte lin toaca de la Biserica Săracă, împrăştiind în aerul primăvăratic o linişte şi o aplecare spre nespusă evlavie ce sileşte pe bunica să se ridice de pe scăunaşul ei de pe prispă, să se închine cu smerenie, albunecându-i o privire şi spre nepotică, văzând-o cum îşi împreună degetele mânei drepte, făcându-şi semnul crucii şi ea odată, de două, de trei ori... de câteori se închină şi bătrâna.

Iar în ochişorii ei, în care se oglindeşte seninul lui Aprii, clipeşte o întrebare, ce îi dă ghes bunicii să îşi aplice privirea la ea, peste ochelari, şi să i-o ia înainte :

— Ce-i Gigico, maică ?

Iar mititica, fără ocoluri :

— Să-mi spui, bunicuţo : de ce toacă la biserică ?

Bunicuţa îi netezeşte uşor buclele galbene ca mătasea porumbului şi o sărută în creştetul capului.

— Toacă, fetiţa bunichii, ca să ne aducă aminte, să ne ducem la denie.

Fetiţa îşi puse păpuşa în culcuşul ei şi se lipeşte de bătrână:

— Păi... noi nu mergem, bunicuţo ?

Bătrâna îşi desprinde ochelarii de după urechi şi lăsându-i în poală, o prinde pe după gât, spunându-i :

Vezi bine că o să ne ducem şi noi mai încolo, când s'o înnopta...

Nepotica o priveşte nedumerită şi nu poate să nu o întrebe iarăşi :

— Da' de ce să nu mergem acum şi s'aşteptăm să vie noaptea ?

Iar bunicuţa, sărutând-o :

— Fiindcă, acum, până nu se înopteaza, trebue mai întâi să ne ducem şi să vedem, de nu cumva a venit şi pe la noi...

Şi se prefăcu c'o îneacă tusea, ascunzându-şi gura în basma.

Iar Gigi, ca pe ghimpi :

— Cin' să vie, bunicuţo ?

Şi o apucă pe bătrână de mână, scuturând-o nerăbdătoare.

Iar bătrâna, cu greu pituindu-şi zânbetul în basma, de abia putu să-i răspundă :

— Ei, cin' să vie ! Iacă el, iepuraşul, care, ţup ! ţup ! ţup ! intră şi s'ascunde ghemotoc, prin grădinile şi prin brazdele înverzite şi pitreşte, el ştie ce, p'acolo, prin iarbă...

Gigica s'a şi desfăcut din braţele bătrânei :

— Atunci, bunicuţo, aiden iute, că s'a 'noptat şi... şi el o fi venit, iar noi nici nu l-am văzut barem...

Bunica se ridică şi ea de pe scăunaşul ei şi, ieşind de pe prispă, porneşte spre grădiniţa din spatele căsuţei lor, îndreptându-şi paşii spre caişii şi zarzării înfloriţi, urmat într'o clipă de Gigi, care păşeşte alături de bunicuţa, neîndrăznind nici să şoptească, înfiorată de tăcerea şi întunericul în care intrase.

Bunicuţa de o dată stete locului, plesnind din palme cu ciudă :

— Tii ! L-ai auzit ?

Iar Gigica, numai ochi şi urechi :

— Ce s'auz, bunicuto ?

Bătrâna se prefăcu mirată :

— Cum, ce s'auzi ? Nu l-ai auziţi cum trecea prin iarbă, pâş, pâş ! ?

Fetiţei i se păru c'aude ceva, ba parcă şi zări săltând ceva prin iarbă, pe sub pomi, cine ştie ce soiu de făptură mititică, din lumea celor necuvântătoare.

Bunicuţa auzind-o, o îndemnă, din ce în ce mai muiţumită:

— Păi, se vede treaba c'a picat iepuraşul şi pela noi, în grădiniţă, fără să-l vadă nimeni... Nici nu ştii ce vicleam e !... Ia, du-te tu, Gigi, de caută... Vezi n'a rămas nimic pe urma lui... Că acuş vine pitulat, acuş, o şterge de parcă-i închinat !

Atâta aştepta fetiţa.

Intr'o clipă se lăsă jos, în iarbă şi trecând d'abuşile, de colo, până colo, pipând pe la rădăcina pomilor, nu ştia încotro s'o ia mai repede şi să caute.

De o dată strigă veselă :

— A ! uite ce-am găsit, bunicuţo !

Şi îi întinse bătrânei un ouşor negru ca noaptea.

— Iaca ce ou frumos ! — se miră bătrâna. Ai văzut că nu ne-a uitat nici pe noi ?

Iar Gigi :

— E frumos şi miroase dulce, e ciocolată !

Şi pumând ouşorul în şorţuleţ, porni spre casă, la pas cu bunica, nemaj putându-şi stăpâni mulţumirea şi începând să cânte încetişor, în vreme ce Dulău, paznicul căsuţei lor, o luă după ele dând din coada-i lăţoasă, arătându-i că şi el este bucuros....

N. PORA

Preţul abonamentului la ziarul UNIVERSUL este

Lei 750 pe un an
„ 380 pe 6 luni
„ 200 pe 3 luni

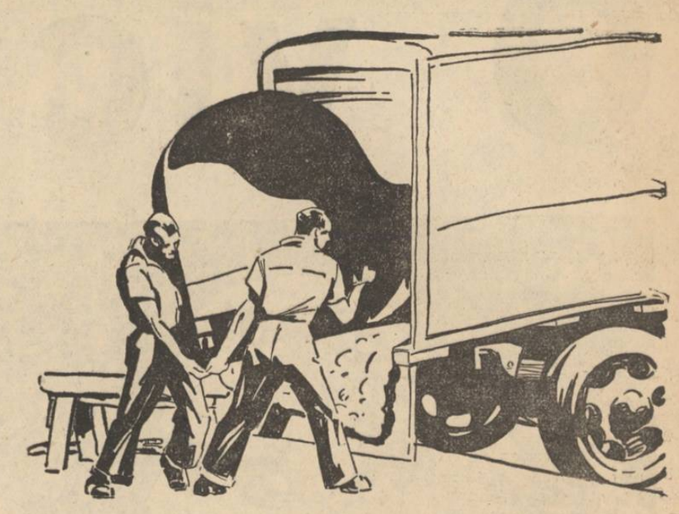

MONTAŢI LĂMPILE ÎN

NOUA

DV. LOCUINŢĂ

cu

BECURILE

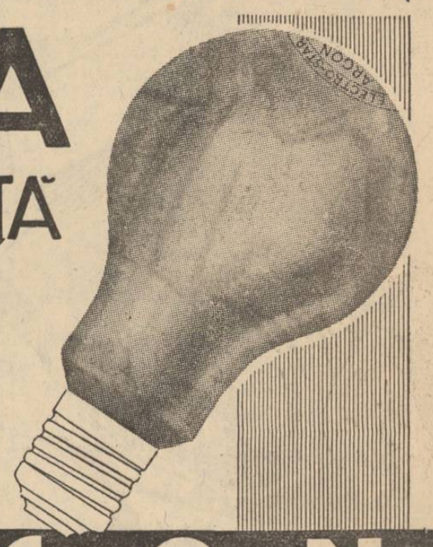

ARGON

Fabricat românesc Electro-Star S.A.R.

CONSTIPAŢIA HEMOROIZII OBESITATEA

Se vindecă RADICAL luând minunatul **CEAI UNIVERSAL**

DOVEZI ?

1. *Experimentat la Clinica Terapeutică a Facultăţii de Medicină.* REZULTATE FOARTE BUNE. Prof. Dr. A. THEOHARI; 2. *Intrebuinţat la o serie de bolnavi la Spitalul Brâncovenesc.* IN TOATE CAZURILE *rezultate foarte bune şi administrarea uşoară şi agreabilă. Medic Primar-agreg.* Dr. I. MOSCU; 3. *Mii de scrisori de mulţumire primite dela bolnavii vindecaţi.*

PURGATIV FARA RIVAL LA FEMEI GRAVIDE, BĂTRÂNI ŞI COPII.

Sunteţi SUFERINZI? luaţi CEAIUL UNIVERSAL şi veţi bine-cuvânta acest medicament. 7

Turburări Prostatice

la dureri de cap

NEVRALGINE **JURIST**

Nevoia frecventă şi greutatea de a urina, inflamaţia, arsurile canalului, junghiurile ce se resimt până în perineu, toate aceste mizerii ale prostaticului sunt atenuate repede, apoi suprimate prin DRAGEURILE DE MAGNOGENE compuse din săruri halogene de Magneziu. Acţiunea lor decongestionantă şi calmantă este absolut surprinzătoare. DRAGEURILE DE MAGNOGENE redă prostatei funcţiunea normală, evită sondajele, iar în multe cazuri operaţia.

O comunicare către Academia de medicină, în care sunt descrise efectele şi rezultatele acestui nou tratament va fi trimisă gratuit, la cerere, de către „UNION COMMERCIALE FRANCAISE". Reprezentanta Generală pentru România Str. Precupeţii Vechi No. 1, Bucuresti III (Dep. U.) tuturor persoanelor pe care le interesează această chestiune. 1625

Paştile la ţară

E'nvierea lui Isus
făcută de Cel de sus.
Sărbători de veselie
care inimile'mbie.
In aceste sărbători
flăcăi, fete merg la hori
cu cămaşa albă, floare,
frumoşi, parcă-s rupţi din soare.
Toţi cei care au copii
gândesc viaţ'a le rosti.
Şi privesc cătând aleasă
noră, să aducă'n casă,
sau ginere, cum nu-i alt(ul),
să fie de frunte'n sat,
frumos şi cinstit bărbat.
Gospodarii tinerei
se prind în horă şi ei.
Unii beau, alţii privesc
sau în scrânciob se'nvârtesc.
Vezi copiii ciocnind ouă :
vor cu unu(l) să ia două.
Toţi şi toate, necurmat,
zic : „Cristos a înviat !"
Unde mergi, în orice casă,
tot găseşti ceva pe masă:
pască, ouă, cozonac,
bere, vin şi chiar coniac.
Şi-apoi, vezi, cu băutura
deschizi într'una gura.
Ciocneşti pahare cu vin
să te'nveseleşti puţin.
Mămăliga n'are haz
chiar la omu(l) cu necaz.
Sărbătorile-s lăsate
să petreci. Aşa-i la sate.
Mult nu merge : o zi, două.
Vorba nu-i să treacă nouă,
că stomacu(l), cum se vede,
tot în mămăligă crede.

Auzită de G. T. NICULESCU-VARONE, în com. Călineşti plasa Podgoria, jud. Muscel.

In somn pielea Dv.

se reînoeşte, întinereşte şi recapătă farmecul tinereţii prin Dragele W—5. Arătaţi iar trandafirie, pielea Dvs., este iar fără sbârcituri, netedă şi proaspătă. W—5 e un stimulent descoperit de cunoscutul dermatolog dr. Med. Iosef Fr. Kapp, care a reuşit să producă această substanţă în formă de Dragele. Cine le întrebuinţează dă corpului său posibilitatea, de a se desvolta ca în anii tinereţii straturi noui de piele, ce se formează din interior. E un proces natural de reîntinerire, care se produce fără vre-o altă influenţare, atât în somn cât şi când omul e treaz.

Găsiţi Dragelele W—5 la farmacii şi droguerii.

Cereţi gratuit o mostră împreună cu literatură — trimiţând Lei 20.— (în mărci poştale) la Reprezentanta Generală Schattner & Co. Cernăuţi, Căsuţa Poştală 44.

26

TRANDAFIRII

cele mai bune specii obţinut medalie de aur cu premiu la Expoziţia de Horticultură din Bucureşti. Vindem cu 20 lei bucata Pitici, Poliantа şi Urcători, flori pentru toate sezoanele cu preţuri mici. Execută lucrări de grădini şi parcuri. Tramvaiele şi autobuz 12-20-38, legătură autobuz 53. Pepinierele FRAŢII CONSTANTINESCU, Şoseaua Olteniţei 160, Bucureşti 5. 335

UROFAN

Combate artritismul, reumatismul, guta, furunculoza, arterioscleroza.